

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# **IN DE HEMEL IS HET SCHOON**

Een blijspel in vier bedrijven

door  
1880  
Julia Engelen

**Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen**  
2016  
Nr.3313

## OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.  
Te Boelaerlei 107  
2140 Borgerhout Antwerpen  
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via [www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be) → opvoering.

**Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.**

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

**Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"  
Postbus 363  
1800 AJ Alkmaar.  
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

### **BELANGRIJKE OPMERKING!**

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *IN DE HEMEL IS HET SCHOON* op te voeren moet de naam van auteur *JULIA ENGELN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/019  
ISBN 978-90-385-13850

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen  
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . [info@toneelfonds.be](mailto:info@toneelfonds.be)

## ***PERSONAGES***

(4à7 dames – 4à7 heren – eventueel fig.)

PETRONELLA : Hemelpoortbewaarder

LUCKY : Lucifer

MICHAEL : Een engel (of een vrouw: Michaëlla : een Kill-Bill-type)

ALAIN : Een tandarts van middelbare leeftijd.

LILIANE : Zijn vrouw

OLIVIER : Een frauduleuze zakenman (of zakenvrouw Olivia)

MARTINE : Een huisvrouw

MARC : Een student filosofie (kan ook een meisje zijn, Marcella)

MARIE CLEMENT : Een non

AHMED : Een man afkomstig uit Syrië

PITOU : De buschauffeur

ENGELTJE

DUIVELTJE

## ***DECOR***

De wachtkamer van hemel en hel. Links voor de toegangsdeur. Links achter de lift naar de hel. In het midden de trap naar de hemel. Rechts de balie. In het midden vooraan een reeks witte poefs. Veel wit en witte marmerlook.

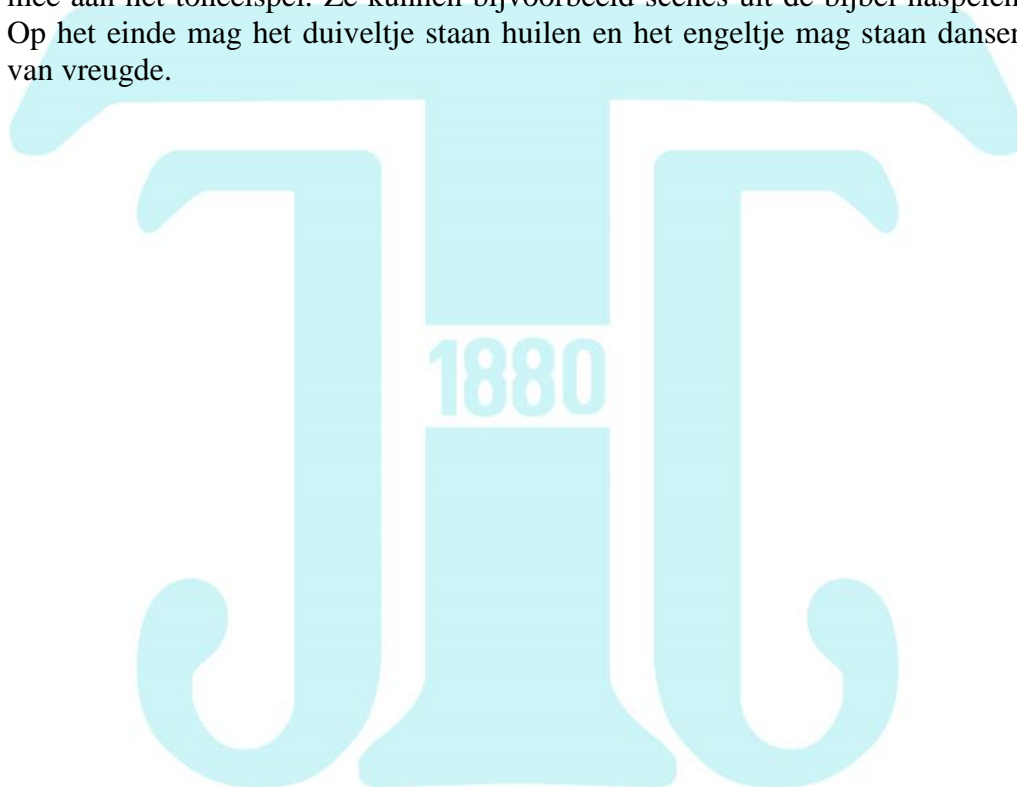
Ofwel wordt er gewerkt met witte doeken of gordijnen. De lift wordt afgebakend door rode doeken, de trap met blauwe. Op de grond een serie witte led lichtjes, rond de lift rode.

## ***KORTE INHOUD***

Een groep toeristen komt aan in hun hotel in het zuiden van Frankrijk. Tenminste dat denken ze toch, want na hun kennismaking met de receptioniste Petronella blijkt dat ze dood zijn en aangekomen in de wachtkamer van hemel en hel. Hier zal de beslissing vallen of ze zoef met de lift naar de onderste verdieping moeten of dat ze de 777 treden naar de hemel mogen beklimmen. Al gauw blijkt het niet zo simpel te zijn om in de hemel toegelaten te worden. Ook in de hemel heeft de bureaucratie toegeslagen en al hun onderlinge ruzies zorgen voor meer verwickelingen. En dan valt het vonnis: ze moeten naar de hel. Kunnen onze vrienden het noodlot nog doen keren? ‘In de hemel is het schoon’, een blijspel met een knipspel naar onze westerse bureaucratie.

SUGGESTIE NON VERBAAL SPEL:

De strijd tussen goed en kwaad kan belichaamd worden door een engeltje en een duiveltje. In het begin van het toneelspel zijn zij al op de scène, het duiveltje blij dansend en het engeltje huilend. Ze vluchten weg, respectievelijk de trap of de lift, als de acht reizigers aankomen. Zij komen terug op samen met Lucky en samen met Petronella, waarna zij zich tot aan de melding van Petronella dat onze reizigers dood zijn, stil gezeten op de achtergrond houden. Daarna kunnen zij bv achter elkaar aanjagen, dobbelen om de zieltjes, slapen, elkaar plagen, elkaar verzorgen, spelen met de vele witte poefs en daarmee van alles bouwen, ... Nooit interacteren zij met de andere toneelspelers of doen ze mee aan het toneelspel. Ze kunnen bijvoorbeeld scènes uit de bijbel naspelen. Op het einde mag het duiveltje staan huilen en het engeltje mag staan dansen van vreugde.



## ***EERSTE BEDRIJF***

*(Een aanzwellend rommelend geluid. De scène baadt in rood licht. Daarna stilte. Wit licht. We horen gierende remmen en daarna een geweldige slag van botsende auto's. Op scène staat voor de trap naar de hemel de aartsengel Michaël in een licht blauw kostuum met een lang zwaard in zijn handen. Normaal licht. We horen een stem door de speaker: 'Attentie, attentie, binnenkomende artikelen in wachtkamer één. Binnenkomende artikelen in wachtkamer één. Hofmeesteres Petronella wordt gevraagd aan het onthaal. Hofmeesteres Petronella wordt gevraagd aan het onthaal.' Door de deur links komen op: Olivier met aktekoffer, Martine met boodschappentas op wieltjes, Alain met een manbag, zijn vrouw Liliane met een make-uptas, de non Marie Clement met een versleten koffer, Marc met een rugzak, Pitou met een heuptasje en Ahmed met een blitse rolkoffer. Ze kijken allen verwonderd om zich heen.)*

OLIVIER : Ik eerst, ik eerst. ... Ja, niet slecht. Kan ermee door.

ALAIN : Chique dingetjes, hè Liliane.

LILIANE : Wit is allang achterhaald. Tegenwoordig willen de mensen kleur in hun leven. Blue Paisley en karamel.

MARTINE : Probeer dat maar eens proper te houden, al dat wit.

AHMED : Ik moet hier niet zijn.

OLIVIER : Daar heb je gelijk in. De dienstingang ligt waarschijnlijk aan de achterkant.

PITOU : Waar is de receptie? Dat we gauw de kamers verdelen, want ik ben pompaf. Kom, allemaal op een rij en houd je identiteitskaart gereed.

LILIANE : Ja, laat het vooruit gaan. Ik wil zo snel mogelijk een kleurtje opdoen aan het zwembad. Vind je niet, Alain, dat ik er wat bleekjes uitzie?

ALAIN : Onzin, je ziet er altijd goed uit schat.

MARC : Schoonheid is een balans tussen innerlijk en uiterlijk.

ALAIN : Hoor daar, we hebben een filosoof in ons midden. Je kan het nogal uitleggen.

MARC : Ik heb dat niet gezegd, maar Madeleine van Zweden. Ik ben Marc, Marc Deschare, student filosofie aan de KU Leuven.

ALAIN : Een betweter dus.

LILIANE : Schat, trek het u niet aan. Het is maar een studentje.

MARC : Pardon, ik heb reeds mijn bachelor behaald, met grote onderscheiding, en in september begin ik aan mijn master. Ik ben van plan een scriptie te schrijven over de verhouding filosofie en theologie in het oeuvre van John Cobb, Alfred North Whitehead en Charles Hartshorne. Het was trouwens Whitehead die zei dat wijsheid alleen het doel is van ware ambitie. Wijsheid is de bron van deugd en faam, verkregen door...

OLIVIER : Ja, ja, allemaal heel interessant. Ga eens opzij. Ik wil naar mijn kamer, want ik moet dringend mijn *(Hij omarmt zijn koffertje.)*... mijn oren uitwassen.

PITOU : Hoor je niet goed? Wassen heeft geen zin, weet je. Je moet je oren laten uitspuiten door een dokter.

OLIVIER : Pardon. *(naar de balie)* Waar is de bel? Ik zie geen bel. *(naar Pitou)* Pitou, ze verwachten ons toch?

PITOU : Da's zeker dat. Alles is tot in de puntjes gearrangeerd. Kamer plus ontbijt. Dit is een tophotelleke: zwembad, sauna, broebelbad, Turks fruit, een lounge om te relaxen, tennisbanen...

OLIVIER : Turks fruit?

PITOU : Om in te zweten.

LILIANE : Turks stoombad.

OLIVIER : Ha!

*(Ondertussen kijkt zuster Marie Clement naar het enige schilderij dat tegen de muur hangt: een portret van God. Ze maakt een kruisteken en begint op haar knieën te bidden. De rest gaat in een rij staan voor de balie. Alain en Liliane op kop, gevolgd door Olivier, dan Marc, daarna Martine en Ahmed sluit de rij.)*

AHMED : *(tot Pitou)* Pardon, ik moet hier niet zijn.

PITOU : Wat doe je hier dan?

AHMED : Ik weet het niet.

PITOU : Waar moet je wel zijn?

AHMED : Ik weet het niet.

PITOU : Hoe ben je hier geraakt?

AHMED : Ik weet het niet.

PITOU : Ben je door iemand naar hier gestuurd?

AHMED : Ik weet het niet.

PITOU : Amai, jij weet niet veel.

AHMED : Ik weet het.

PITOU : Zelfkennis is het begin van alle wijsheid.

MARC : En het einde van de meeste illusies.

PITOU : *(Hij ziet Marie Clement op haar knieën liggen.)* Pardon, eerwaarde non. Je kan ook best aanschuiven.

MARIE CLEMENT : Zie je niet dat ik bid?

PITOU : Ja, ja en Onze Lieve Heer zal dat graag hebben, daar niet van. Is die vloer niet wat hard voor je knieën?

MARIE CLEMENT : Ik ben dat gewoon. Ik bid altijd op mijn blote knieën.

PITOU : Amai, dan moet jij nogal knotsknieën hebben.

LILIANE : *(tot Alain)* Schatteke? Ik krijg zeer in mijn benen van dat staan.

ALAIN : Ga daar even zitten, Liliane. Kom maar, op een poef.

*(Alain begeleidt zijn vrouw naar een poef. Olivier schuift haastig door naar de eerste plaats. Marc sluit aan.)*

LILIANE : Het is hier maar een kale boel, Alain. Geen gazet, geen tijdschrift, geen flyers, niks. En ik heb mijn Vogue in de bus laten liggen.

ALAIN : Ik koop je straks een nieuw exemplaar.

LILIANE : Een nieuw exemplaar? Maar dat is in het Frans. Daar ben ik niks mee.

ALAIN : Je kan toch naar de prentjes kijken? Rust even. Ik ben dadelijk terug met de kamersleutel.



LILIANE : Zie dat je twee sleutels krijgt.

ALAIN : Minstens. *(Hij loopt naar balie.)* Hela, wat is dat? Ik stond hier eerst.

OLIVIER : Opgestaan is plaats vergaan.

ALAIN : Zal het gaan, ja! Ik was bezorgd om mijn vrouw.

OLIVIER : Ik eerst. Van achteren aansluiten alstublieft. Niet voor kruipen.

ALAIN : Niet ... Maar gij se... Je kruipt zelf voor, rotte tand.

OLIVIER : Ik eerst, ik eerst. *(Hij grijpt zijn aktetas stevig vast en gaat met zijn buik tegen de balie staan.)*

*(Marc sluit aan.)*

Ik moet iets heel belangrijks doen op mijn kamer.

ALAIN : Je geld tellen zeker!

OLIVIER : *(schrikt)* Mijn ... mijn oren uitwassen.

ALAIN : Dit is crimineel. Mijn vrouw moet gaan zitten van pure vermoeidheid en mijnheer moet zijn oren uitwassen. Wat een onbeschoftheid is dat. Ik zal je seffens eens een bolwassing geven, zie. Ik eis dat ik voorrang krijg.

OLIVIER : Eis! Eis! Ik heb evenveel betaald voor de reis als jij. Jij hebt niks te eisen.

MARTINE : Je mag voor mij aansluiten, mijnheer. Ik moet toch nog wachten op mijn man. Ik weet niet waar die blijft. We zijn toch tegelijk uit de bus gestapt, denk ik.

ALAIN : Merci madam. Daar lopen toch onbeschofte mensen rond in deze wereld. Jij bent een fatsoenlijk vrouwmens, dat zie ik zo.

MARTINE : Wachten is nooit leuk.

ALAIN : Waar blijft verdorie ...

*(We horen een ping.)*

... die receptionist? Seffens is mijn vakantie voorbij.

MARC : Het is beter op iemand te moeten wachten dan op niemand meer te moeten wachten.

ALAIN : Allee gij.

MARTINE : (*Tot Ahmed*) Excuseer, heb jij mijn man gezien?

AHMED : Ik heb niks gezien.

MARTINE : (*Zij gaat op de poef naast Liliane zitten.*) Ik wacht op mijn man.

LILIANE : Ik ook.

MARTINE : Hij is ergens daarbuiten. ... Ik weet niet waar hij blijft.

LILIANE : Ga hem dan zoeken.

MARTINE : Ha ja, natuurlijk. Ik loop effekes terug naar de bus. (*Ze loopt aarzelend richting deur.*) Als ik nu eens wist waar de bus staat.

(*Martine loopt verder naar de deur en net als ze naar buiten wil gaan, slaat deze met een klap dicht. Iedereen schrikt. Martine probeert de deur te openen, maar tevergeefs.*)

Ik krijg de deur niet open. Ze is precies op slot.

PITOU : Laat mij. Ze zal klemmen. Vrouwen hebben geen kaas gegeten van techniek. (*Hij probeert maar tevergeefs.*) Dat is straf. Het is nochtans een gewoon insteekslot met cilinder. Neen, zo dicht als een non haar benen.

MARIE CLEMENT : Pardon!

MARTINE : Maar mijn man bevindt zich nog buiten.

LILIANE : Krijg je ze niet open?

PITOU : Zo dicht als een non haar ...

(*Marie Clement kucht.*)

... haar poort.

MARIE CLEMENT : Gij se pummel. Men spot niet met de kuisheid van een zuster.

PITOU : Zuster? Mijn zuster haar poort staat nochtans altijd open. Doa kan iedereen naar binnen.

MARIE CLEMENT : Foei! Foei! Gij zult niet doen wat onkuisheid is.

PITOU : En dus je stoep proper houden. Jij houdt je stoep toch proper? Daar mag wel

niemand opklimmen en belleke trek doen...

MARIE CLEMENT : *(Zij geeft hem een mep in het gezicht.)*

*(2 maal ping.)*

Ga je mond wassen met zeep!

PITOU : Dat smaakt niet. *(tot Marc)* En ik was zo blij eens naar het zuiden van Frankrijk te mogen.

MARC : Wie gelukkig wil zijn, moet thuis blijven.

PITOU : Meen jij dat nu?

MARC : Ik heb dat niet gezegd, maar Pablo Picasso.

PITOU : Pablo wie?

MARC : Picasso, een schilder.

PITOU : Hoeveel lagen verf had die vent wel niet op zijn muren hangen als die altijd thuis bleef schilderen?

LILIANE : *(tot Alain)* Schatteke, kom eens, we krijgen de deur niet meer open. We kunnen niet meer naar buiten.

ALAIN : Wat een dikke zever. Ga eens uit de weg. Het zal zo'n automatische deur zijn. Waar zit de sensor? *(Hij loopt enkele malen naar de deur toe in de verwachting dat ze zal open zwaaien, rammelt dan met de klink.)* Dat is straf. Wij zijn nog maar net aangekomen en de boel is al kapot. *(tot Pitou)* Ik dacht dat wij in een viersterrenhotel verbleven?

PITOU : Het zal een klein technisch mankelement zijn.

ALAIN : In een goed hotel zwaaien de deuren vanzelf open en dicht, juist gelijk in Star Trek.

PITOU : Dat kan zijn, maar jij bent Spock niet.

ALAIN : *(Hij probeert de deur nog eens. Dan valt zijn oog op Michaël.)* Hey, jij daar, in je blauw kostuum. Werk jij hier?

MICHAEL : Ik heb hier inderdaad een taak te vervullen.

ALAIN : Een taak te vervullen. Hoor daar. Goed, vervul je taak en doe die deur open.

MICHAEL : Een deur opendoen behoort niet tot mijn takenpakket.

ALAIN : Wat voer jij hier dan uit?

MICHAEL : Ik zorg ervoor dat onze gasten de juiste stappen naar het geluk zetten.

ALAIN : Ha! *(Tot de anderen)* Hij staat in voor de animatie.

LILIANE : Animatie! Wat leuk. Zijn er ook spelletjes aan 't zwembad voorzien?

ALAIN : Een natte T-shirt wedstrijd.

LILIANE : Alain.

ALAIN : Die jij natuurlijk met glans en glorie wint. *(Tot Michaël)* En dat is alles waar jij je mee bezig houdt?

MICHAEL : Ik waak over de veiligheid van onze gasten.

ALAIN : Security.

MICHAEL : En ik help bij het repareren van de mechanische en elektrische apparaten en verstopte leidingen.

ALAIN : Ook nog klusjesman. Awel, die deur is kapot.

MICHAEL : Daar is niks mis met die deur. Die hoort dicht te zijn.

ALAIN : En wat als wij naar buiten willen? Is er een andere uitgang?

MICHAEL : Het is verboden terug naar buiten te gaan.

ALAIN : Verboden!

MARTINE + LILIANE : Verboden!

ALAIN : Zegt wie? De hotelmanager?

MICHAEL : Inderdaad. Zo zou je het kunnen zeggen.

ALAIN : Dat heb ik nog nooit meegemaakt, een hotel dat zijn gasten opsluit. Ik durf te wedden dat de service barstens slecht is, schurft in de bedden, schimmel in de douche, kakkerlakken in het eten.

MICHAEL : Eens toegelaten tot ons logement zult u zich allen aller gelukkigst en zeer tevreden voelen.

ALAIN : Fijn om te horen, maar ik wil nu dat je die deur open doet.

MICHAEL : De deur blijft gesloten, dat wil zeggen tot er over enkele uren nieuwe gasten arriveren.

MARTINE : *(tot Michaël)* Maar mijnheer, mijn echtgenoot moet nog arriveren. Hij kan elk moment aankomen en dan staat hij voor een gesloten deur.

MICHAEL : Uw echtgenoot, mevrouw, wordt niet verwacht.

MARTINE : Wordt niet... Dat kan niet. Wij hebben deze reis samen geboekt bij de Reisduif, we zijn samen vertrokken naar het zuiden van Frankrijk, we zijn samen aangekomen en...

MICHAEL : Excuseer mevrouw, jullie zijn niet samen aangekomen.

ALAIN : We hebben die onderweg toch niet verloren?

LILIANE : Is hij aan 't tankstation in Luxemburg terug in de bus gestapt?

MARTINE : We zijn mijn man aan 't tankstation vergeten! Dat moet wel.

ALAIN : Pitou, jij moet onmiddellijk met je bus terug naar Luxemburg.

PITOU : Voor wat?

ALAIN : Jij hebt dat vrouwke haar man laten staan aan het tankstation.

PITOU : Serieus? ... Neen, ik heb ze geteld. Iedereen zat op de bus.

MARTINE : Waar zit hij dan? Ik kan niet zonder mijn man. Ik spreek ten andere geen woord Frans.

MICHAEL : Dat is hier niet nodig, mevrouw. Wij spreken allemaal Nederlands.

ALAIN : *(tot Liliane)* Daar heb je het. De uitbater is natuurlijk een Hollander. Vandaar dat er niemand achter de balie staat. Die zit natuurlijk op de penning.

LILIANE : Ik vind het hier niet leuk, Alain. Ik wil vertrekken. Dat wit doet pijn aan mijn ogen.

ALAIN : Zet je zonnebril op, meiske. *(tot Michaël)* Wij willen uitchecken.

MICHAEL : U kan niet uitchecken, want u bent nog niet ingecheckt.

ALAIN : We hebben geboekt, dus zijn we ingecheckt.

MICHAEL : De receptionist zal checken of u bent ingecheckt, zodat u ook weer kunt uitchecken na het inchecken, maar zonder incheck geen uitcheck.

ALAIN : Ik wil niet inchecken om daarna uit te checken.

MICHAEL : Dat is nochtans de courante procedure.

ALAIN : Check mijn incheck!

MICHAEL : Dat behoort niet tot mijn takenpakket.

ALAIN : Maar verdomme ...

*(ping)*

... verdomme

*(ping)*

VERDOMME!

*(ping)*

LILIANE : Alain, wind je zo niet op, seffens krijg je een hartaanval.

MICHAEL : Uw man kan hier geen hartaanval krijgen.

ALAIN : Als ik zeg dat ik een hartaanval krijg, dan krijg ik een hartaanval. Wie denk jij dat je bent? Ik wil stante pede de hotelmanager spreken. We zullen dat varkentje eens wassen.

MICHAEL : Het valt nog te bezien of u de manager mag spreken. Dat is niet voor iedereen toegelaten.

ALAIN : Besef jij wel tegen wie jij het hebt? Je staat hier tegenover Alain Boussu, de tandarts van koningin Paola en prinses Astrid. Ik heb een praktijk met zes ondertandartsen en tien assistentes.

MICHAEL : Proficiat mijnheer, voor al die aardse vlijt, maar hier betekent het allemaal niets.

ALAIN : Hoor dat, Liliane, ik beteken hier niets.

MICHAEL : Trek het u niet aan, mijnheer, want dat geldt voor iedereen hier aanwezig. U kan straks de afgevaardigde spreken. Het is momenteel erg druk. De vakantieperiode zorgt altijd voor een verhoogde toeloop. Als u even geduld wilt oefenen.

ALAIN : Wachten, bedoel je. Ik schiet hier wortel van al dat wachten.

MARC : Het is beter op iemand te moeten wachten, ...

ALAIN : Begint niet gij! *(tot Pitou)* Ik dien verdomme...

*(ping)*

...een klacht in bij het reisbureau, of beter nog bij de Vlaamse ombudsman, bij het Ministerie van Economie of bij de premier, wat zeg ik, bij de fucking mother queen

*(ping)*

herself, verdomme.

*(ping)*

Ik bel subiet naar mijn advocaat. *(Hij pakt gsm, toetst driftig.)* Wat is dat nu?  
Geen bereik. Ik heb hier geen bereik. Liliane, heb jij bereik?

LILIANE : *(zoekt gsm)* Ik vind de mijne niet.

ALAIN : *(naar het toestel op de balie)* Dan pak ik deze.

MICHAEL : Het is verboden voor de gasten de telefoon te gebruiken.

ALAIN : Dat meen je niet.

MICHAEL : Dat toestel is ten andere beveiligd met een code.

ALAIN : Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt. Een hotel waar je niet mag bellen, dat zijn gasten gijzelt, dat je laat wachten tot in de eeuwigheid...

MICHAEL : Amen.

ALAIN : Ik ben overal in de wereld op hotel geweest. Monaco, Rome, Istanboel, Las Vegas en overal werden mijn vrouw en ik als koningen ontvangen. In Las Vegas, weet je het nog honnepon, daar stond de champagne en het broebelbad gereed. We konden er zo inspringen.

PITOU : In de champagne of in het broebelbad?

ALAIN : Allebei godverdomme.

*(ping.)*

PITOU : Da's niet niks.

MARIE CLEMENT : Een oord des verderfs, ja! Grootheidswaanzin, naakte vrouwen en

gokken.

PITOU : Zo te horen vindt iedere man in dat oord des verderfs zijn ... zijn ...

ALAIN : Goesting.

PITOU : Je haalt mij de woorden uit de mond.

MARC : Als je een gezonde goesting hebt, is er niet zoiets als slecht brood.

ALAIN : Verdoeme...

*(ping)*

...jong, ik kan het niet beter expliceren. *(tot Marie Clement)* Nu hoor je het eens van een ander.

MARC : *(tot Marie Clement)* Ik ben Marc Deschare, filosoof in spe.

MARIE CLEMENT : Zuster Marie Clement, 32 jaar zuster van Maria te Maasmechelen.

PITOU : En ik ben broer van ons Rosa. Heb je nog broers of zussen?

MARIE CLEMENT : Mijn familie is zo groot als de wereld.

PITOU : Serieus? Sterk ras.

MARIE CLEMENT : *(tot Martine)* En wie bent u ?

MARTINE : De vrouw van Karel.

MARIE CLEMENT : Heet u zo? Vrouw van Karel?

MARTINE : Neen, ik heet Martine en ik ben de vrouw van Karel, die niet hier is.

*(De ping van de lift. Lucky stapt uit de lift. Hij is in het rood gekleed als een piccolo.)*

LUCKY : Welkom, welkom allemaal!

*(Iedereen schiet naar Lucky toe met klachten. Tegelijkertijd, chaos.)*

MARIE CLEMENT : Dit is schandalig. Mij opsluiten met die mislukte buschauffeur. Verwijder onmiddellijk dat individu.



LILIANE : Mijn teint heeft dringend de zon nodig. Waar zijn de ligstoelen, de zonneweide, het zwembad?

ALAIN : Doe onmiddellijk die deur open! Wij willen uitchecken zonder in te checken.

MARC : Wanneer één deur van het geluk zich sluit, dan opent een andere zich.

OLIVIER : Ik wacht al een kwartier op mijn kamersleutel en ik moet dringend mijn ... mijn oren uitwassen.

MARTINE : Mijn man kan niet naar binnen. Je moet iets doen.

PITOU : Begin maar gauw de reservaties na te kijken. Reisbureau de Reisduif.

AHMED : Wat doe ik hier? Ik moet hier niet zijn.

LUCKY : Vrienden, vrienden, rustig alstublieft. Rustig! Kalmte kan u redden! ... Nogmaals welkom. Hebben jullie het goed gevonden? Geen problemen onderweg?

MARTINE : We hebben mijn man onderweg verloren. Hij is niet aangekomen.

LUCKY : Dan moet hij hier niet zijn.

MARTINE : Ja maar...

LUCKY : Maakt je maar geen zorgen, alles komt op zijn pootjes terecht.

OLIVIER : Kunnen we eindelijk inchecken?

ALAIN : Ha neen, wij willen uitchecken.

LUCKY : *(tot Michaël)* Michaël, is ons Petronella nog niet geweest?

MICHAEL : Problemen met de catering. Doordat de afwasmachine kapot is gegaan, zijn de gouden lepeltjes niet tijdig afgewassen. Er zijn momenteel sollicitatiegesprekken aan de gang om afwassers aan te werven.

LUCKY : Ha zo. Dames en heren, mag ik mij even voorstellen? Jullie mogen mij Lucky noemen en ik ben de voorzitter van de benedenverdiepingen. Zoeken jullie een vlammetje om jullie eenzame harten te verwarmen, een heet rendez-vous tussen twee of zelfs meerdere stervelingen, een warme sauna of dampend stoombad, een grill- of barbecuefestijn? Dan zijn jullie bij mij op de juiste plek.

ALAIN : Hoor dat Liliane, dat staat mij aan, zie.

LUCKY : Echt? Fantastisch. Ik zou zeggen, kom maar mee, hup de lift in, zoef naar beneden en...

MICHAEL : Je weet dat je moet wachten op Petronella.

LUCKY : Petronella, Petronella. Dat muggenziften altijd. Een echte spelbederver.

ALAIN : Dat is het toppunt. Alweer wachten.

MARC : Het is beter op iemand ...

ALAIN : Ben je weer daar met die zever!

MARIE CLEMENT : De jongen heeft gelijk. *(tot Lucky)* Ik zie dat dit hier een christelijk hotel is.

LUCKY : O ja?

MARIE CLEMENT : Dat prachtige portret van Onze Lieve Heer.

LUCKY : Ha ja, onze manager.

MARIE CLEMENT : Dat is de manager van dit hotel? Dat is fantastisch. Hij lijkt als twee druppels water op onze Heer.

MICHAEL : Twee druppels wijwater.

LUCKY : *(tot Marie Clement)* Wil je misschien gebruik maken van onze faciliteiten van de benedenverdieping?

MARIE CLEMENT : Als ik er rustig kan bidden. Ik bid graag, zie je.

PITOU : Toch met de handjes boven de lakens, hoop ik.

MARIE CLEMENT : Zwijg, stuk ongeluk.

LUCKY : Geen probleem. Er wordt heel wat af gebeden in mijn verblijf.

MARIE CLEMENT : Dan maar gauw. Ik heb genoeg tijd verspild aan deze goddeloze, verderfelijke heidenen. *(Ze pakt haar koffer.)*

MICHAEL : *(tot Marie Clement)* U gaat zich daar beneden niet thuis voelen. Nonnekes horen daar niet.

LUCKY : Ganse kloosterordes zijn mijn gasten; begijntjes, nonnekes, pastoors, zelfs een paus mag ik zo nu en dan begroeten.

MARIE CLEMENT : Een paus? D... daar heeft een paus bij u gelogeed?

LUCKY : O ja, meer dan één.

MARIE CLEMENT : Fantastisch. Dit hotel is fantastisch. Waar wachten we nog op?

LUCKY : *(Hij opent de lift.)* Vooruit met de geit.

MICHAEL : *(tot Lucky)* Je weet dat het niet mag.

LUCKY : Wat kan er met mij nog gebeuren? Alstublieft zuster Marie Clement, gaat u voor.